

ПОСТУПЦИ И ТЕХНИКЕ ПРОЦЕЊИВАЊА ПЕДАГОШКЕ ПРАКСЕ РАДИ ПЕДАГОШКЕ ИНСТРУКЦИЈЕ

Педагошка инструкција директора, саветника и других углавном се заснива на предходној процени нивоа и квалитета дидактичко-методичке заснованости наставног и других видова педагошког рада школе.

Потребно је имати у виду да је субјективна процена било којих вредности, па и дидактичко-методичке заснованости наставних часова, непоуздана због деловања више различитих фактора међу којима су и следећи:

Хало-ефекат. Под овим појмом подразумева се преношење општег става што га има оцењивач (директор, саветник, педагог и др.) о појединцу (наставнику) чији се рад процењује. Уколико је процењивач (педагошки инструктор) раније формирао позитиван став о неком наставнику, закључио да он најбоље организује наставу, онда ће под дејством оваквог става доћи до пристрасне процене посматране организације наставе на часу. Хало-ефекат је дакле неоправдано пребацивање општег суда на појединачне судове (З. Бујас). Позитиван или негативан афективни став према појединцу или некој његовој особини, утиче на формирање позитивног или негативног мишљења о његовом раду. Хало-ефекат, у великој мери, детерминише процену педагошког рада наставника у школи. У школама у којима се ређе процењује и анализира квалитет педагошког рада наставника, по правилу, се одржавају погрешне и неаргументоване процене о томе који су наставници добри организатори, добре разредне старешине, предводници, иноватори. То потврђује и пракса у неким школама у којима је пре неколико година уведен систем објективнијег праћења и процене рада наставника. Многи који су важили за “изузетне” прешли су у “осредње” а многи осредњи су показали да су прави креативци и иноватори. Многи су дакле живели у илузији да су иноватори, а њихова пракса је давно упловила у рутинске токове. Не може се живети од старих заслуга у условима објективнијег праћења и процењивања педагошког рада сваког појединца.

Други фактор који утиче на субјективност процена дидактичко-методичке заснованости наставе јесте **лична једначина оцењивача** (директора, саветника, педагога). Свако је једнак самом себи. Свако има своје “бреме” расположења и нерасположења у току дана. Свако има своје специфичне особине које изражавају његову индивидуалност. Неки су интровертни, други екстровертни, субмисивни, ригидни, хостични. Ригидне, тескобне личности или пак личности широких погледа, оптимисти пројектују ове своје особине у процену неких вредности. Сумњивци, песимисти “видеће гусенице и у киселом купусу иако оне тамо никада не долазе”. Насупрот овим, оптимисти који стреме лепом видеће лепшу страну неке појаве иако у њој има далеко више негативних обележја. На виђење света око себе утиче унутрашње стање склопа црта личности појединца.

Један од фактора који утиче на субјективност процењивања је **прилагођавање критерија општем квалитету групе наставника** чији се рад процењује. Наиме, ако се присуствује часовима који су једноставнији по дидактичко-методичкој организацији, који су организовани применом традиционалних облика и врста наставе, онда ће после ових боље проћи и они који су веома лоше применили неки нови облик.

Постоје и други бројни фактори који утичу на субјективност оцене дидактичко-методичке заснованости наставе.

Из овога би се могао извући закључак да указивање педагошке инструкције мора да се заснива на претходном снимању, анализи нивоа и квалитета дидактичко-методичке заснованости часа и педагошкој заснованости других видова рада. Да бисмо могли пружити бољу, поузданију педагошку инструкцију морамо је засновати на примени објективнијих поступака, техника и инструмената евалуације свих врста рада у школи.